

Moses, historien

Faraos forhærdelse

Det var til Aron og Moses, Herren sagde: »Før israelitterne ud af Egypten i deres hærskarer!« Det var dem, der skulle tale til egypterkongen Faraos, for at israelitterne kunne blive ført ud af Egypten; det var Moses og Aron.

Den dag Herren talte til Moses i Egypten, sagde han til ham: »Jeg er Herren! Alt det, jeg taler til dig, skal du tale til Faraos, Egyptens konge.« Moses sagde for Herrens ansigt: »Jeg er uomskåret på læberne, så hvorfor skulle Faraos høre på mig?«

Da sagde Herren til Moses: »Se, jeg gør dig til gud for Faraos, og Aron, din bror, skal være din profet. Alt det, jeg befaler dig, skal du sige, og din bror Aron skal tale til Faraos, så han lader israelitterne gå ud af sit land. Men jeg vil gøre Faraos hjerte hårdt, og jeg vil gøre mange tegn og undere i Egypten. Når Faraos så ikke vil høre på jer, vil jeg lægge min hånd på Egypten og føre mine hærskarer, mit folk israelitterne, ud af Egypten under svære straffedomme. Egypterne skal forstå, at jeg er Herren, når jeg løfter min hånd imod Egypten og fører israelitterne bort fra dem.« Moses og Aron gjorde, sådan som Herren havde befalet dem. Moses var firs år, og Aron var treogfirs, da de talte til Faraos.

Herren sagde til Moses og Aron: »Når Faraos siger til jer, at I skal gøre et under, skal du sige til Aron: Tag din stav, og kast den foran Faraos! Den skal blive til en slange.« Så gik Moses og Aron til Faraos og gjorde, sådan som Herren havde befalet; Aron kastede sin stav foran Faraos og hans hoffolk, og den blev til en slange. Men Faraos tilkaldte vismændene og troldmændene, og Egyptens mirakelmagere gjorde det samme med deres hemmelige kunster; de kastede hver sin stav, og stavene blev til slanger. Men Arons stav slugte deres stave. Alligevel gjorde Faraos sig hård og ville ikke høre på dem, sådan som Herren havde sagt.

Første plage: Vand til blod

Herren sagde til Moses: »Faraos er forhærdet og nægter at lade folket gå. I morgen tidlig skal du gå til Faraos, når han går ned til floden, og så skal du stille dig foran ham på Nilens bred. Staven, som blev forvandlet til en slange, skal du tage med dig. Du skal sige til ham: Herren, hebræernes Gud, sendte mig til dig med en besked: »Lad mit folk gå, så de kan dyrke mig i ørkenen.« Endnu har du ikke villet høre. Men dette siger Herren: Ved dette tegn skal du forstå, at jeg er Herren: Med staven, jeg har i hånden, vil jeg slå på vandet i Nilen, og det vil blive forvandlet til blod. Fiskene i Nilen vil dø, Nilen vil komme til at stinke, og egypterne vil ikke kunne drikke vandet fra Nilen.«

Herren sagde til Moses: »Sig til Aron, at han skal tage sin stav og række sin hånd ud over vandet i Egypten, over flodløbene, deres kanaler og deres sumpe, over alle steder, hvor der har samlet sig vand; så skal det blive til blod. Der skal være blod overalt i Egypten, om det så er i trækar eller stenkar.«

Moses og Aron gjorde, sådan som Herren havde befalet. Han løftede staven og slog på vandet i Nilen for øjnene af Faraos og hans hoffolk, og alt vand i Nilen forvandlede til blod. Fiskene i Nilen døde, Nilen kom til at stinke, og egypterne kunne ikke drikke vandet fra Nilen. Der var blod overalt i Egypten. Men egypternes mirakelmagere gjorde det samme med deres hemmelige kunster. Faraos

gjorde sig hård og ville ikke høre på dem, sådan som Herren havde sagt. Faraos vendte sig om og gik hjem. Heller ikke det ænsede han.

Alle egypterne gravede efter drikkevand i omegnen af Nilen, for de kunne ikke drikke vandet fra Nilen. Det varede syv dage, efter at Herren havde slået på Nilen.

Anden plage: Frøer

Herren sagde til Moses: »Gå til Faraos og sig: Dette siger Herren: Lad mit folk gå, så de kan dyrke mig. Hvis du nægter at lade dem gå, slår jeg hele dit land med frøer. Nilen skal vrinkle med frøer; de skal kravle op og komme ind i dit hus og i dit sovekammer og op i din seng og ind i dine hoffolks huse og til dit folk, ja, ind i dine bageovne og dine dejtrug. Frøerne skal kravle rundt på dig og dit folk og alle dine hoffolk.«

Herren sagde til Moses: »Sig til Aron, at han skal række sin hånd med staven ud over flodløbene, kanalerne og sumpene og få frøerne til at kravle ud over hele Egypten.« Aron rakte sin hånd ud over vandet i Egypten, så frøerne kravlede op og dækkede Egypten. Men mirakelmagerne gjorde det samme med deres hemmelige kunster og fik frøerne til at kravle ud over hele Egypten.

Da tilkaldte Faraos Moses og Aron og sagde: »Gå i forbøn hos Herren om, at han skal fjerne frøerne fra mig og mit folk. Så vil jeg lade folket gå, så de kan ofre til Herren.« Moses sagde til Faraos: »Sig mig nådigst, hvornår jeg skal gå i forbøn for dig og dine hoffolk og dit folk, så frøerne bliver ryddet væk fra dig og dine huse, og der kun er nogle tilbage i Nilen.« »I morgen,« svarede han, og Moses sagde: »Som du befaler! Du skal komme til at forstå, at der ikke er nogen som Herren vores Gud. Frøerne skal forsvinde fra dig og dine huse, dine hoffolk og dit folk. Kun i Nilen bliver der nogle tilbage.« Så forlod Moses og Aron Faraos. Moses råbte til Herren om frøerne, som han havde skaffet Faraos på halsen, og Herren gjorde, som Moses bad; frøerne døde i husene, på gårdspladserne og på markerne. Man skovlede dem sammen i dynger, så landet kom til at stinke. Men da Faraos så, at det var til at ånde igen, forhærdede han sig og ville ikke høre på dem, sådan som Herren havde sagt.

Tredje plage: Myg

Herren sagde til Moses: »Sig til Aron, at han skal række sin stav ud og slå i støvet på jorden; det skal blive til myg overalt i Egypten.« Det gjorde de; Aron rakte sin hånd ud og slog med staven i støvet på jorden, så der kom myg over mennesker og dyr. Alt støv på jorden blev til myg overalt i Egypten. Mirakelmagerne gjorde det samme med deres hemmelige kunster for at fremkalde myg, men de kunne ikke. Myggene kom over mennesker og dyr, og mirakelmagerne sagde til Faraos: »Det er Guds finger!« Men Faraos gjorde sig hård og ville ikke høre på dem, sådan som Herren havde sagt.

Fjerde plage: Fluor

Herren sagde til Moses: »Træd frem for Faraos i morgen tidlig, når han går ned til floden, og sig til ham: Dette siger Herren: Lad mit folk gå, så de kan dyrke mig! Hvis du ikke lader mit folk gå, sender jeg fluor over dig og dine hoffolk, dit folk og dine huse. Husene i Egypten og den jord, de står på, skal blive fulde af fluor. Men samme dag vil jeg udskille landet Goshen, hvor mit folk opholder sig, så der ikke kommer fluor dér, for at du skal forstå, at jeg, Herren, er her i landet. Jeg sætter skel mellem mit folk og dit folk. I morgen skal dette tegn ske.« Det gjorde Herren; der kom

en mængde fluer ind i Faraos hus og ind i hans hoffolks huse. Overalt i Egypten hærgedes landet af fluerne. Så tilkaldte Faraos Moses og Aron og sagde: »Gå hen og bring ofre til jeres Gud her i landet!« Men Moses sagde: »Det kan vi ikke, for det, vi ofrer til Herren vores Gud, er afskyeligt for egypterne. Hvis vi for øjnene af egypterne ofrer noget, de finder afskyeligt, vil de så ikke stene os? Vi vil gå tre dagsrejser ud i ørkenen, og så vil vi ofre til Herren vores Gud, sådan som han siger, vi skal.« Farao sagde: »Jeg vil lade jer gå, så I kan ofre til Herren jeres Gud i ørkenen. Men I må ikke gå langt bort! Gå så i forbøn for mig!« Moses svarede: »Nu forlader jeg dig. Når jeg går i forbøn hos Herren, vil fluerne i morgen forsvinde fra Farao, fra hans hoffolk og fra hans folk. Men Farao må ikke narre os igen, så han ikke lader folket gå ud og ofre til Herren!«

Så forlod Moses Farao. Han gik i forbøn hos Herren, og Herren gjorde, som Moses bad; fluerne forsvandt fra Farao og hans hoffolk og fra hans folk. Der blev ikke én tilbage. Men også denne gang forhærdede Farao sig og lod ikke folket gå.

Femte plage: Kvægpest

Herren sagde til Moses: »Gå til Farao og sig: Dette siger Herren, hebræernes Gud: Lad mit folk gå, så de kan dyrke mig. Men hvis du nægter at lade dem gå og bliver ved med at holde på dem, skal Herrens hånd ramme dit kvæg på marken, dine heste, æsler, kameler, køer og får, med en frygtelig pest. Men Herren vil holde Israels kvæg adskilt fra Egyptens; ingen af israelitternes dyr skal dø.« Og Herren fastsatte et tidspunkt og sagde: »I morgen vil Herren gøre dette i landet.« Næste dag gjorde Herren det, og alt egypternes kvæg døde. Men ikke et eneste af israelitternes dyr døde. Farao fik bud om, at ingen af israelitternes dyr døde; men han var forhærdet og lod ikke folket gå.

Sjette plage: Bylder

Herren sagde til Moses og Aron: »Fyld jeres hænder med sod fra en smelteovn; det skal Moses kaste op i luften for øjnene af Farao, og så skal det blive til en støvsky over hele Egypten; den vil fremkalde udslæt, der bryder ud i bylder på mennesker og dyr overalt i Egypten.« De tog så ovnsoden og mødte op hos Farao. Moses kastede det op i luften, så mennesker og dyr fik udslæt, der brød ud i bylder. Mirakelmagerne kunne ikke møde op hos Moses på grund af udslættet, for mirakelmagerne fik udslæt ligesom alle de andre egyptere. Men Herren gjorde Farao hård, så han ikke hørte på dem, sådan som Herren havde sagt til Moses.

Syvende plage: Hagl

Herren sagde til Moses: »Træd frem for Farao i morgen tidlig, og sig til ham: Dette siger Herren, hebræernes Gud: Lad mit folk gå, så de kan dyrke mig. Denne gang vil jeg sende alle mine plager over dig selv og dine hoffolk og dit folk, for at du skal forstå, at der ikke er nogen som mig på hele jorden. Havde jeg rakt min hånd ud og slået dig og dit folk med pest, havde du nu været udsløttet fra jordens overflade. Men jeg har ladet dig bestå netop for at vise dig min magt, og for at mit navn kan blive forkyndt over hele jorden. Du stiller dig stadig i vejen for mit folk og vil ikke lade dem gå. Men i morgen vil jeg lade det hagle så voldsomt, at der ikke har været magen til i Egypten, fra den dag det blev grundlagt til i dag. Sørg nu for at bringe dit kvæg og alt, hvad du har på marken, i sikkerhed. Haglene skal falde på alle de mennesker og dyr, der befinder sig på marken og ikke er kommet i hus, og de skal dø!« De af Faraos folk, som frygtede Herrens ord, fik nu bragt deres trælle og deres kvæg i hus, mens de, der ikke ænsede Herrens ord, lod deres trælle og deres kvæg blive ude på marken.

Herren sagde til Moses: »Ræk din hånd op mod himlen, så skal der falde hagl i hele Egypten, over mennesker og dyr og over alle planter på marken i Egypten.« Moses rakte sin stav mod himlen, og Herren lod det tordne og hagle, og ild slog ned på jorden. Herren lod haglene regne over Egypten. Der faldt hagl, og ilden flammede under haglvejret. Det var så voldsomt, at der ikke havde været magen til i hele Egypten, fra dengang de blev et folk. I hele Egypten slog haglene alt det ned, som var på marken, både mennesker og dyr. Også alle planter på marken slog haglene ned, og de knækkede alle træer på marken. Kun i landet Goshen, hvor israelitterne var, faldt der ikke hagl.

Da sendte Faraos bud efter Moses og Aron og sagde til dem: »Denne gang erkender jeg min synd. Herren har retten på sin side; det er mig og mit folk, der er skyldige. Gå i forbøn hos Herren om, at Guds torden og hagl må holde op! Så vil jeg lade jer gå; I skal ikke blive her længere.« Moses svarede ham: »Når jeg har forladt byen, vil jeg brede mine hænder ud mod Herren; så hører tordenen op, og der kommer ikke hagl mere; det sker, for at du skal forstå, at jorden tilhører Herren. Men jeg ved, at du og dine folk endnu ikke frygter Gud Herren.«

Hør og byg blev slået ned, for byggen var i aks og hørren i blomst. Men hvede og spelt blev ikke slået ned, for det modnes senere.

Så forlod Moses Faraos og gik ud af byen, og han bredte sine hænder ud mod Herren; tordenen og hagl hørte op, og regnen styrtede ikke længere ned. Men da Faraos så, at regn og hagl og torden var holdt op, fortsatte han med at synde, og han og hans hoffolk forhærdede sig. Faraos gjorde sig hård, og han lod ikke israelitterne gå, sådan som Herren havde talt ved Moses.

Ottende plage: Græshopper

Herren sagde til Moses: »Gå til Faraos, for jeg har forhærdet ham og hans hoffolk, for at jeg kan udføre disse tegn blandt dem, og for at du kan fortælle din søn og din sønnesøn om, hvordan egypterne fik min magt at føle, og om mine tegn, som jeg gjorde blandt dem, så I kan forstå, at jeg er Herren.« Moses og Aron gik så til Faraos og sagde til ham: »Dette siger Herren, hebræernes Gud: Hvor længe vil du nægte at bøje dig for mig? Lad mit folk gå, så de kan dyrke mig! Hvis du nægter at lade mit folk gå, sender jeg græshopper over dit land i morgen. De skal dække hele landet, så man ikke kan se jorden. De skal æde den rest, der blev tilbage til jer efter haglvejret, og de skal æde alle træer, der vokser på jeres marker. De skal fylde dine huse og alle dine hoffolks huse, ja, alle huse i Egypten, så man ikke har set mage, fra dengang dine fædre og deres fædre igen levede i dette land og til i dag.« Så vendte han sig om og forlod Faraos.

Faraos hoffolk sagde til ham: »Hvor længe skal denne mand være en snare for os? Lad mændene gå, så de kan dyrke Herren deres Gud. Kan du stadig ikke indse, at Egypten går til grunde?« Så blev Moses og Aron hentet tilbage til Faraos, og han sagde til dem: »Gå ud og dyrk Herren jeres Gud! Men hvem er det, der skal gå?« Moses svarede: »Vi tager af sted, unge og gamle. Vi tager vores sønner og døtre, vores får og køer med os, for det er Herrens fest, vi skal fejre.« Men han sagde til dem: »Må Herren være med jer, om jeg lader jer gå sammen med jeres familier! Der kan I selv se, at I har ondt i sinde! Nej, I mænd kan gå og dyrke Herren; det er jo det, I beder om!« Så blev de jaget ud fra Faraos.

Da sagde Herren til Moses: »Ræk din hånd ud over Egypten, så græshopperne kommer over Egypten og æder alt, hvad der vokser i landet, alt det, der blev tilbage efter haglvejret.« Moses rakte sin stav ud over Egypten, og Herren drev en østenvind ind over landet hele den dag og hele natten.

Da det blev morgen, havde østenvinden ført græshopperne med. Græshopperne kom over hele Egypten og slog sig ned overalt i Egypten i så stor mængde, at der hverken før har været eller siden vil komme så mange græshopper. De dækkede hele landet, så jorden var sort af dem, og de åd alt det, der voksede i landet, og al den frugt på træerne, som var blevet tilbage efter haglvejret. I hele Egypten blev der intet grønt tilbage på træerne og på planterne på marken. Faraos tilkaldte straks Moses og Aron og sagde: »Jeg har syndet mod Herren jeres Gud og mod jer. Tilgiv dog min synd denne ene gang og gå i forbøn hos Herren jeres Gud om, at han skal fjerne denne død fra mig!« Så forlod han Faraos og gik i forbøn hos Herren, og Herren vendte vinden til en meget kraftig vestenvind, som førte græshopperne med og drev dem i Sivhavet. I hele Egypten blev der ikke en eneste græshoppe tilbage.

Men Herren gjorde Faraos hård, så han ikke lod israelitterne gå.

Niende plage: Mørke

Herren sagde til Moses: »Ræk din hånd op mod himlen, så skal der komme mørke over Egypten, et mørke, som er til at føle på.« Moses rakte sin hånd op mod himlen, og der blev et dybt mørke over hele Egypten i tre dage. I tre dage kunne man ikke se hinanden, og ingen kunne røre sig ud af stedet. Men overalt, hvor israelitterne boede, var der lyst. Så tilkaldte Faraos Moses og sagde: »Gå så ud og dyrk Herren! Kun jeres får og køer skal I lade blive tilbage. Jeres familier må I gerne tage med.« Moses svarede: »Nej, du skal give os slagtofferdyr og brændofferdyr, som vi kan ofre til Herren vores Gud. Og vores eget kvæg må vi også have med; der skal ikke blive så meget som en klov tilbage! Det må vi tage af, når vi skal dyrke Herren vores Gud. Vi kan jo ikke vide, hvad vi skal dyrke Herren med, før vi kommer derhen.«

Men Herren gjorde Faraos hård, så han ikke ville lade israelitterne gå. Faraos sagde til ham: »Forsvind, og vov ikke at vise dig for mig igen! Den dag, du gør det, skal du dø!« Moses svarede: »Som du siger! Jeg viser mig ikke for dig igen.«

Tiende plage: Drabet på de førstefødte

Herren sagde til Moses: »Endnu en plage vil jeg bringe over Faraos og Egypten. Efter den vil han lade jer gå herfra. Og når han lader jer gå, vil han ligefrem jage jer ud herfra! Giv nu folket besked om, at alle, mænd og kvinder, skal bede deres naboer om ting af sølv og guld.« Herren havde nemlig ladet egypterne fatte velvilje for folket. Også manden Moses nød stor anseelse i Egypten, både hos Faraos hoffolk og hos folket.

Moses sagde: »Dette siger Herren: Ved midnat går jeg midt gennem Egypten. Så skal alle førstefødte i Egypten dø, lige fra den førstefødte hos Faraos, som sidder på tronen, til den førstefødte hos trælkvinden, som sidder ved kværnen; også alt det førstefødte af kvæget skal dø. I hele Egypten skal der lyde så højt et skrig, at noget lignende aldrig har lydt og heller ikke skal lyde igen; men ikke en hund skal gø ad israelitterne, hverken ad mennesker eller dyr. Sådan skal I forstå, at Herren holder egypterne adskilt fra israelitterne. Alle dine hoffolk skal komme og kaste sig ned for mig og sige: »Drag bort både du og hele det folk, der følger dig!« Derefter vil jeg drage bort.« Så forlod han Faraos i glødende vrede.

Herren sagde til Moses: »Farao vil ikke høre på jer; det sker, for at mine undere i Egypten skal blive mange.« Alle disse undere havde Moses og Aron gjort over for Farao, men Herren gjorde Farao hård, så han ikke lod israelitterne gå ud af sit land.

Tiende plage: Drabet på de førstefødte

Herren sagde til Moses: »Endnu en plage vil jeg bringe over Farao og Egypten. Efter den vil han lade jer gå herfra. Og når han lader jer gå, vil han ligefrem jage jer ud herfra! Giv nu folket besked om, at alle, mænd og kvinder, skal bede deres naboer om ting af sølv og guld.« Herren havde nemlig ladet egypterne fatte velvilje for folket. Også manden Moses nød stor anseelse i Egypten, både hos Faraos hoffolk og hos folket.

Moses sagde: »Dette siger Herren: Ved midnat går jeg midt gennem Egypten. Så skal alle førstefødte i Egypten dø, lige fra den førstefødte hos Farao, som sidder på tronen, til den førstefødte hos trælkvinden, som sidder ved kværnen; også alt det førstefødte af kvæget skal dø. I hele Egypten skal der lyde så højt et skrig, at noget lignende aldrig har lydt og heller ikke skal lyde igen; men ikke en hund skal gø ad israelitterne, hverken ad mennesker eller dyr. Sådan skal I forstå, at Herren holder egypterne adskilt fra israelitterne. Alle dine hoffolk skal komme og kaste sig ned for mig og sige: »Drag bort både du og hele det folk, der følger dig!« Derefter vil jeg drage bort.« Så forlod han Farao i glødende vrede.

Herren sagde til Moses: »Farao vil ikke høre på jer; det sker, for at mine undere i Egypten skal blive mange.« Alle disse undere havde Moses og Aron gjort over for Farao, men Herren gjorde Farao hård, så han ikke lod israelitterne gå ud af sit land.

2. Mosebog, kap. 6-13, Bibelselskabet